

pel Folge af hvad der var foregaaet. Nu sammenligningsviis at bringe denne Nedsættelse frem som en Art Bebreidelse ligeoverfor hvad her forlanges, troer jeg ikke er ret fra det ærede Medlems Side, og, dersom Thinget ikke har holdt fast ved, hvorledes Forholdene ere, saa kunde det let ledes paa Vildspor. Det ærede Medlem har yttret Noget, som jeg gjerne ønskede forklaret videre; thi det kan have en stor og en indgribende Betydning, og det er godt at være sig det bevidst. Det ærede Medlem har sagt, at, dersom Finantsministeren vedbliver at modsætte sig denne Lov, saa haabede han, at man vilde tage saadanne Forholdsregler, at Hans Majestæt vilde nøde sine Tjenere — det vil vel altsaa her sige sine Ministre — til at fyldestgjøre Landets billige Fordringer i saa Henseende. Det skal være mig hjært at høre, om Ordsføreren og det ærede Medlem ere enige derom, og om vi maae forstaae det paa den Maade, at, naar vi følge dem til det Øverste ved vor Bøtoring i denne Lov, og det da skulde give Anledning til et Brud, saa vare de paa rede Haand til under de nuværende Forhold at overtage hele Statsforvaltningen. Jeg for min Part skal følge med dem, jeg skal lade det komme til en Prøve, hvorvidt Staten kan ledes bedre, end den nu ledes; jeg skal ikke føre til den Prøve, men jeg skal give min Stemme derfor. Men jeg for min Part maa vide iforveien, om de ærede Herrer lægge den Betydning i denne hele Bøtoring, om det er deres Hensigt under deres personlige Ansvar at føre Sagen tilende; efterat en Mand, der har stillet sig saa nær til denne Sag, et Medlem her i Thinget, som har taget saa ivrigt Andeel deraf, har udtalt sig, som skeet er, saa maae vi faae positibt at vide, om det, jeg forudsætter, er Betydningen af at føre denne Lov videre. Træde de tilbage fra denne Betydning og erklære, at det ikke er Meningen, saa stemme man for eller imod Loven, uden at det kan have nogen særlig Betydning; træde de tilbage fra denne Betydning, idet de sige: „Ja, vi ville føre den igjennem, men

vi ville ikke paa den Maade paatage os det dermed forbundne Ansvar“, saa vil jeg for min Part stemme imod Loven paa dette Standpunct, hvad jeg ellers ikke vilde have gjort. Sige de de derimod ligefrem: „Vi ville gjen-nemføre Loven og paatage os dette Ansvar“, saa skal jeg stemme for den, med Bevidsthed om hvad jeg gjør under de Omstændigheder. Jeg vil i dette Dieblif erklære, at med Hensyn til hele denne Lov har deels den Iver, hvor-med man har søgt at bringe den igjennem, forundret mig, naagtet jeg ikke nægter, at den kan have en Betydning, skjøndt ikke nogen stor; men idetmindste ligesaa meget har den Modstand forundret mig, som Finantsministeren har gjort imod den fra det finantsielle Standpunct; thi fra dette Standpunct er denne Lov efter min Overbeviisning overordentlig lidet værd. Det kan ikke fatte den ærede Minister i Forlegenhed, om han derved kommer til at savne 10,000 Rbd. Indtægt, og jeg vil udvide det endnu meget mere: han kan ikke komme i Forlegenhed, om han kommer til at savne 16,000 Rbd. Indtægt. Der har med den ærede Ministers Indvilligelse været foreslået os Bevillinger af et større Omfang, der ikke have været stort bedre motiverede, og, kunde Midlerne dertil skaffes tilveie, saa maae Midlerne ogsaa hertil kunne skaffes tilveie. Der er for mig i denne Sag noget Gaadefuldt paa begge Sider, men jeg skal stemme for Loven under to Forudsætninger, nemlig, naar den enten bliver ved at ligge for i den ringe Betydning, hvori den fra Begyndelsen er bragt frem — thi den er fra Begyndelsen bragt frem som et lidet Correctiv, der ikke betød meget, og som hovedsagentlig kunde være til Nytte i et Dieblif som dette, hvor der er Dyrktid paa Færde, — eller den ligger for os som det Middel, man vil anvende for under Ansørfel af visse bestemte Personer at komme til Erkendelse af, hvorledes vi staae ligeoverfor den nuværende Regering. Kun under en af disse to Forudsætninger vil jeg for min Part stemme for Loven.